

Bruselj, 28. november 2024
(OR. en)

16120/24

Medinstitucionalna zadeva:
2023/0055(COD)

TRANS 508
CODEC 2203
JAI 1743
CATS 116
COPEN 515

DOPIS

Pošiljatelj:	Generalni sekretariat Sveta
Prejemnik:	Svet
Št. predh. dok.:	15262/24
Št. dok. Kom.:	6796/23
Zadeva:	Predlog direktive o učinku določenih prepovedi vožnje po vsej Uniji – splošni pristop

I. UVOD

1. Po vsem svetu vsako leto na cestah umre 1,19 milijona ljudi in ocenjuje se, da je število ljudi, ki utrpijo resne poškodbe z doživljenjskimi posledicami, še petkrat večje kot število smrtnih žrtev.¹ Eden od ciljev Združenih narodov za trajnostni razvoj je do leta 2030 prepoloviti število smrtnih žrtev v cestnem prometu na svetovni ravni. V povprečju ima Unija najnižjo stopnjo smrtnih žrtev, vendar trend zmanjševanja v zadnjih letih stagnira.

¹ Vir: Sklad ZN za varnost v cestnem prometu.

2. Eden glavnih ciljev prometne politike Unije je izboljšati varnost v cestnem prometu ter zmanjšati število smrtnih žrtev in poškodb ter materialno škodo. Pomemben element te politike je dosledno izvrševanje sankcij za cestnoprometne prekrške, storjene v Uniji. Na neformalnem srečanju ministrov in ministrice za promet marca 2017 v Valletti² so države članice pozvale k ukrepanju v zvezi z vprašanjem vzajemnega priznavanja prepovedi vožnje za nerezidenčne voznike: „*Ministri in ministrice za promet pozivajo Komisijo, naj: (...) razmisli o okrepitvi pravnega okvira Unije za varnost v cestnem prometu, pri tem pa se še posebej osredotoči na sodelovanje držav članic pri vzajemnem priznavanju prepovedi vožnje nerezidenčnih voznikov, brez poseganja v ustrezno pravno podlago ali podlage za takšne predloge (...).*”
3. V okviru mehanizma vzajemnega priznavanja, vzpostavljenega z Okvirnim sklepom 2008/947/PNZ, je določeno dvostransko priznavanje kazenskih sankcij, ne zajema pa izrecno prepovedi vožnje. Poleg tega je Sodišče v zadevi C-266/21³ razsodilo, da „*le Direktiva 2006/126 ureja položaj, v katerem država članica na podlagi svoje nacionalne zakonodaje in zaradi kršitvenega ravnanja na svojem ozemlju začasno odvzame pravico do vožnje imetniku vozniškega dovoljenja, ki ga je izdala druga država članica, s tem, da določi, da je učinek takšnega začasnega odvzema omejen na le to ozemlje*“. V skladu z Direktivo 2006/126 lahko države članice, ki niso izdale vozniškega dovoljenja, omejijo pravico do vožnje le na svojem ozemlju v skladu z načelom teritorialnosti kazenske in policijske zakonodaje.

² https://eumos.eu/wp-content/uploads/2017/07/Valletta_Declaration_on_Improving_Road_Safety.pdf.

Svet je junija 2017 sprejel sklepe o varnosti v cestnem prometu, v katerih je potrdil izjavo iz Vallette (glej dokument ST 9994/17).

³ Sodba z dne 6. oktobra 2022, *Sofijski gradski sad (mestno sodišče v Sofiji, Bolgarija)/HV*, C-266/21, EU:C:2022:754, točka 36.

4. Ker se je izkazalo, da sedanji pravni okvir EU ne zagotavlja v zadostni meri cilja vzajemnega priznavanja prepovedi vožnje nerezidenčnih voznikov v Uniji, je Komisija 1. marca 2023 na podlagi člena 91(1), točka (c), Pogodbe o delovanju Evropske unije v okviru svežnja o varnosti v cestnem prometu sprejela predlog direktive o učinku nekaterih prepovedi vožnje po vsej Uniji (v nadaljnjem besedilu: predlog). Cilj predloga je preprečiti relativno nekaznovanje hudih nerezidenčnih kršiteljev cestnoprometnih predpisov. V skladu s predlogom bo morala država članica, ki je takemu storilcu kaznivega dejanja izdala voziško dovoljenje (v nadaljnjem besedilu: država članica izdajateljica), pod posebnimi pogoji in v skladu s svojo nacionalno zakonodajo izvesti prepoved vožnje, ki jo je izrekla država članica, v kateri je bil storjen hujši prometni prekršek, povezan z varnostjo v cestnem prometu (v nadaljnjem besedilu: država članica prekrška).

II. DELO V DRUGIH INSTITUCIJAH

5. Evropski parlament je za pristojni odbor za ta predlog imenoval Odbor za promet in turizem (TRAN), za poročevalca v svojem devetem mandatu pa Petra Vitanova (BG, S&D). Stališče v prvi obravnavi je sprejel 6. februarja 2024. Za poročevalca v desetem mandatu Evropskega parlamenta je bil imenovan Matteo Ricci (IT, S&D).
6. Evropski ekonomsko-socialni odbor je mnenje o predlogu sprejel 14. junija 2023, Odbor regij pa je sklenil, da ga ne bo dal. Evropski nadzornik za varstvo podatkov je mnenje dal 14. junija 2023.
7. Portugalski parlament in češki senat sta sprejela resolucijo 17. maja 2023 oziroma 31. maja 2023.

III. DELO V SVETU IN V OKVIRU NJEGOVIH PRIPRAVLJALNIH TELES

8. Komisija je sveženj ukrepov za varnost v cestnem prometu celovito predstavila na seji Delovne skupine za kopenski promet 2. marca 2023 med švedskim predsedovanjem. Nato je bila 8. marca 2023 predstavljena in obravnavana ocena učinka, obravnava posameznih členov v delovni skupini pa se je začela 26. aprila 2023. Špansko predsedstvo je 3. julija 2023 delegacijam poslalo vprašalnik, da bi dobilo pregled nad sistemi, vzpostavljenimi v državah članicah, in glavnimi vprašanji v zvezi z izvajanjem, ki bi jih lahko pričakovali⁴.
9. Pravna služba Sveta je 28. februarja 2024 na zahtevo več delegacij izdala mnenje o pravni podlagi predloga in konceptu učinka na ravni Unije⁵. Pravna služba Sveta je potrdila, da je člen 91(1), točka (c), Pogodbe o delovanju Evropske unije ustrezna pravna podlaga za predlog.
10. Vendar je Pravna služba Sveta hkrati podvomila v veljavnost koncepta učinka po vsej Uniji, kot ga je predlagala Komisija, saj država članica ne more zagotoviti, da ostale države članice izvršijo njene nacionalne odločbe o prepovedih vožnje. Da bi dosegli enake cilje kot v predlogu, je Pravna služba Sveta predlagala – kot alternativni pristop k učinku na ravni Unije – nadgradnjo mehanizmov vzajemnega priznavanja iz nove direktive o vozniških dovoljenjih.⁶
11. Belgijsko predsedstvo je ta pristop upoštevalo v novem kompromisnem besedilu, o katerem je Delovna skupina za kopenski promet razpravljala 7. in 28. maja 2024 ter ga 12. junija 2024 predstavila Coreperju v okviru poročila o napredku.⁷

⁴ WK 8793/23.

⁵ ST 7060/24.

⁶ Kot referenca za besedilo prihodnje direktive o vozniških dovoljenjih je bil uporabljen dokument ST 16345/23 (splošni pristop Sveta).

⁷ ST 11006/24.

12. Čeprav so pravila o prepovedi vožnje vključena v novo direktivo o vozniških dovoljenjih, bi bilo treba oba zakonodajna postopka izvajati ločeno, med drugim zato, ker je bil to tudi namen Komisije, v skladu z njeno pravico do pobude. Glede na izbrani pristop zakonodajni postopek za predlog ni odvisen od postopka, ki se izvaja za novo direktivo o vozniških dovoljenjih.⁸ S praktičnega vidika se predpostavlja, da se bosta sozakonodajalca najprej dogovorila o novi direktivi o vozniških dovoljenjih in jo sprejela po rednem zakonodajnem postopku 2023/0053 (COD). Kar zadeva vsebino, bi bilo mogoče mandat Sveta za pogajanja o direktivi o prepovedih vožnje prilagoditi v okviru tristranskih pogajanj, če bi bili nekateri vidiki nove direktive o vozniških dovoljenjih, ki so pomembni za direktivo o prepovedih vožnje, spremenjeni v primerjavi s splošnim pristopom Sveta glede nove direktive o vozniških dovoljenjih.
13. Ker je večina delegacij pozdravila pristop, ki ga je predlagala Pravna služba Sveta, in podprla uvedbo novih pravil s spremembo nove direktive o vozniških dovoljenjih, je madžarsko predsedstvo nadalje oblikovalo kompromisno besedilo po enakem pristopu. Delovna skupina za kopenski promet je o predlogu razpravljala petnajstkrat. Druge pomembne spremembe v primerjavi s predlogom so povzete v naslednjih odstavkih.
14. V predlogu ni zahtevana harmonizacija nacionalnih pravil. Različne vrste prepovedi vožnje so jasno opredeljene in izvedene so bile prilagoditve, tako da lahko vse države članice izvajajo direktivo, tudi če nekatere vrste prepovedi vožnje v njihovih nacionalnih sistemih ne obstajajo (člena 2 in 12c).
15. Da bi zmanjšali upravno breme, so bile prepovedi vožnje, ki trajajo manj kot tri mesece in za katere je obdobje preostanka kazni krajše od enega meseca, izključene iz področja uporabe direktive (člen 12a(1)).

⁸ Nedavni primer vzporednih sprememb iste zakonodaje je Direktiva (EU) 2023/959 z dne 10. maja 2023 o spremembi Direktive 2003/87/ES in Sklepa (EU) 2015/1814, o kateri so pogajanja potekala vzporedno z Direktivo (EU) 2023/958 z dne 10. maja 2023 o spremembi Direktive 2003/87/ES.

16. Iz istega razloga so bile informacije, vključene v uradno obvestilo o prepovedi vožnje, in količina informacij, ki se izmenjajo med državo članico izdajateljico in državo članico prekrška, omejene na nujno potrebne (člen 12a(4)). Vendar lahko država članica izdajateljica in država članica prekrška po potrebi izmenjata dodatne informacije.
17. Vse informacije se izmenjujejo v varni digitalni obliki prek omrežja EU za vozniška dovoljenja (RESPER), pri čemer se daje prednost uporabi kod in strukturiranih informacij (člen 19(3a)). Komisija je pooblaščen, da z izvedbenimi akti določi obliko in vsebino standardnega potrdila za uradno obveščanje o prepovedi vožnje, da se omogoči visoka stopnja avtomatizacije. Osební podatki, ki se izmenjujejo, so omejeni na tisto, kar je potrebno za doseganje ciljev te direktive.
18. Nacionalne kontaktne točke, ki jih države članice imenujejo za namene direktive, bodo dobile dostop do omrežja RESPER in bodo zagotovile sodelovanje z organi, pristojnimi za izvajanje prepovedi vožnje (uvodne izjave (25), (25a) in člen 19). Glede na načelo postopkovne avtonomije države članice opredelijo svoje notranje postopke, da bi zagotovile najhitrejše in najučinkovitejše izvajanje direktive (uvodna izjava 6).
19. Na zahtevo več delegacij za poenostavitev izvajanja predloga so bili obvezni razlogi za izvzetje omejeni na tiste, ki jih lahko država članica takoj preveri (člen 12d). Države članice pri prenosu te direktive ohranijo prožnost pri odločanju, ali bi bilo treba razloge za izvzetje, ki niso obvezni, ocenjevati sistematično ali le, če obstaja utemeljen razlog za domnevo, da bi lahko bili uporabljeni. Za dodatni kontekst je treba opozoriti, da tak pristop že obstaja v okviru drugih pravnih instrumentov prava EU, pri katerih so vsi razlogi za izvzetje neobvezni, npr. na podlagi okvirnih sklepov PNZ⁹. V vsakem primeru ima voznik vedno možnost, da uveljavlja pravno sredstvo v zvezi z oceno in uporabo razlogov za izvzetje s strani države članice izdajateljice v skladu z njenim nacionalnim pravom.

⁹ Glej člen 7 Okvirnega sklepa Sveta 2005/214/PNZ z dne 24. februarja 2005 o uporabi načela vzajemnega priznavanja denarnih kazni (UL L 76, 22.3.2005, str. 16) in člen 11 Okvirnega sklepa Sveta 2008/947/PNZ z dne 27. novembra 2008 o uporabi načela vzajemnega priznavanja sodb in pogojnih odločb zaradi zagotavljanja nadzorstva nad spremljevalnimi ukrepi in alternativnimi sankcijami (UL L 337, 16.12.2008, str. 102).

20. Država članica prekrška ohrani možnost, da v skladu s svojimi nacionalnimi predpisi in z učinki, omejenimi na njeno ozemlje, uporablja prepovedi vožnje in vse dopolnilne pogoje v zvezi z njimi, dokler jih zadevna oseba ne izpolni. Država članica prekrška lahko določi tudi obdobje prepovedi ponovne izdaje voziškega dovoljenja, v katerem se lahko odloči, da ne bo priznala voziškega dovoljenja, ki je bilo ponovno izdano v državi članici izdajateljici (člen 12c(5)).
21. Po drugi strani pa država članica izdajateljica ohrani možnost, da oceni sposobnost in usposobljenost voznika za vožnjo in na podlagi te ocene sprejme vse ukrepe, ki se ji zdijo primerni v skladu z njenim nacionalnim pravom (člen 12c(6)).
22. Določbe te direktive o ponovni pridobitvi voziškega dovoljenja ali vložitvi zahtevka za novo dovoljenje po odvzemu so bile usklajene z novo direktivo o voziških dovoljenjih (člen 12c(1)). Če ima voznik običajno prebivališče v državi članici prekrška, ima država članica prekrška pravico zamenjati voziško dovoljenje za namen uporabe navedene prepovedi vožnje. Če ima voznik običajno prebivališče v drugi državi članici, je za izdajo novega voziškega dovoljenja odgovorna država članica običajnega prebivališča, pri čemer se upoštevajo informacije, ki jih v omrežju RESPER da na voljo država članica izdajateljica.
23. Vključena je klavzula o pregledu, in sicer za oceno možnosti razširitve uporabe direktive na druge voziške prekrške ali prepovedi vožnje, izrečene v zvezi s prekrški, ki jih je večkrat storil isti voznik (člen 20(1)). Poročilu Komisije o pregledu se lahko po potrebi priloži zakonodajni predlog za nadaljnjo revizijo direktive.
24. Količina podatkov, ki jih morajo države članice sporočiti Komisiji, in pogostost njihovega sporočanja sta bili zmanjšani (člen 20(2)), rok za prenos pa je bil podaljšan na tri leta.
25. Odbor stalnih predstavnikov je 27. novembra 2024 v okviru priprav na sejo Sveta potrdil besedilo. Besedilo so podprle vse države članice. Predstavniki Komisije je podprl delo predsedstva.

IV. ZAKLJUČEK

26. Glede na navedeno naj Svet (promet, telekomunikacije in energija) na seji 5. decembra 2024 doseže dogovor o splošnem pristopu glede kompromisnega besedila iz priloge k temu dopisu.
-

2023/0055 (COD)

Predlog

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o nekaterih prepovedih vožnje in spremembi [NOVE DIREKTIVE O VOZNIŠKIH DOVOLJENJIH]

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 91(1), točka (c), Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora¹⁰,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij¹¹,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Izboljšanje varnosti v cestnem prometu je glavni cilj prometne politike Unije. Komisija se je v okviru politike EU za varnost v cestnem prometu za obdobje 2021–2030¹² ponovno zavezala ambicioznemu cilju, da do leta 2050 na cestah Unije ne bo skoraj nič smrtnih žrtev in hudih telesnih poškodb („vizija nič“), ter srednjeročnemu cilju, da se število smrtnih žrtev in hudih telesnih poškodb do leta 2030 zmanjša za 50 %.

¹⁰ UL L , , str. .

¹¹ UL L , , str. .

¹² SWD(2019) 283 final.

- (2) Da bi dosegli cilj izboljšanja varnosti v cestnem prometu, so ministri za promet iz držav članic v izjavi iz Valette o varnosti v cestnem prometu z dne 29. marca 2017 pozvali k okrepitvi pravnega okvira Unije za varnost v cestnem prometu, s posebnim poudarkom na potrebi po sodelovanju držav članic na področju prepovedi vožnje za nerezidenčne voznike.
- (3) Zaradi prostega pretoka oseb in povečevanja mednarodnega cestnega prometa prepoved vožnje pogosto izrekajo države članice, v katerih voznik nima običajnega prebivališča ali ki mu niso izdale vozniškega dovoljenja.
- (4) Država članica, ki ni država članica, v kateri ima voznik običajno prebivališče, lahko zaradi nezakonitega ravnanja imetnika vozniškega dovoljenja, pridobljenega v drugi državi članici, na njenem ozemlju sprejme ukrepe v skladu s svojo nacionalno zakonodajo. Posledica takih ukrepov je zavrnitev priznavanja veljavnosti vozniških dovoljenj, izdanih v drugih državah članicah, in s tem omejitev pravice zadevne osebe do vožnje. Vendar je področje uporabe navedenih ukrepov omejeno na ozemlje države članice, v kateri je prišlo do nezakonitega ravnanja, njihov učinek pa je omejen na zavrnitev priznanja veljavnosti vozniškega dovoljenja na zadevnem ozemlju. Če država članica, ki je izdala vozniško dovoljenje, ne ukrepa, se tako vozniško dovoljenje še naprej priznava v vseh drugih državah članicah. Vendar takšen scenarij preprečuje doseganje višje ravni varnosti v cestnem prometu v Uniji. Vozniki s prepovedjo vožnje v državi članici, ki ni izdala vozniškega dovoljenja, se ne bi smeli izogniti učinkom takega ukrepa, kadar so v državi članici, ki ni država članica prekrška.
- (5) Da bi zagotovili visoko raven zaščite vseh udeležencev v cestnem prometu v Uniji, je treba določiti posebna pravila za izvajanje prepovedi vožnje zaradi vozniških prekrškov, ki jih v okviru področja uporabe te direktive izreče država članica, ki ni država članica, ki je izdala vozniško dovoljenje storilca,.

- (6) Vendar izvajanje te direktive ne bi smelo zahtevati harmonizacije nacionalnih predpisov v zvezi z opredelitvijo cestnoprometnih prekrškov, njihovo pravno naravo in sankcijami, ki se uporabljajo za take prekrške. Zlasti bi si bilo treba prizadevati za izvajanje prepovedi vožnje v državi članici izdajateljici, ne glede na to, ali so nacionalni ukrepi v državi članici prekrška opredeljeni kot upravni ali kazenski. V skladu z načelom postopkovne avtonomije bi morale države članice v okviru svoje nacionalne zakonodaje vzpostaviti notranje postopke, da bi zagotovile najhitrejše in najučinkovitejše izvajanje te direktive.

- (7) Ta direktiva ne bi smela posegati v pravila o policijskem in pravosodnem sodelovanju v kazenskih zadevah ter o vzajemnem priznavanju povezanih sodnih odločb. Prav tako ne bi smela vplivati na možnost pravosodnih organov držav članic, da izvršijo odločbe, ki so jih izdali, zlasti odločbe kazenske narave. Ta direktiva zlasti ne bi smela vplivati na pravice in obveznosti, ki izhajajo iz Okvirnega sklepa Sveta 2008/947/PNZ¹³ in Okvirnega sklepa Sveta 2005/214/PNZ¹⁴, ali na pravice osumljencev in obtožencev, kot so določene v Direktivi 2010/64/EU¹⁵, Direktivi 2012/13/EU¹⁶, Direktivi 2013/48/EU¹⁷, Direktivi (EU) 2016/343¹⁸, Direktivi (EU) 2016/800¹⁹ in Direktivi (EU) 2016/1919 Evropskega parlamenta in Sveta²⁰.

¹³ Okvirni sklep Sveta 2008/947/PNZ z dne 27. novembra 2008 o uporabi načela vzajemnega priznavanja sodb in pogojnih odločb zaradi zagotavljanja nadzorstva nad spremljevalnimi ukrepi in alternativnimi sankcijami (UL L 337, 16.12.2008, str. 102).

¹⁴ Okvirni sklep Sveta 2005/214/PNZ z dne 24. februarja 2005 o uporabi načela vzajemnega priznavanja denarnih kazni (UL L 76, 22.3.2005, str. 16).

¹⁵ Direktiva 2010/64/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. oktobra 2010 o pravici do tolmačenja in prevajanja v kazenskih postopkih (UL L 280, 26.10.2010, str. 1).

¹⁶ Direktiva 2012/13/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2012 o pravici do obveščenosti v kazenskem postopku (UL L 142, 1.6.2012, str. 1).

¹⁷ Direktiva 2013/48/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2013 o pravici do dostopa do odvetnika v kazenskem postopku in v postopkih na podlagi evropskega naloga za prijetje ter pravici do obvestitve tretje osebe ob odvzemu prostosti in do komunikacije s tretjimi osebami in konzularnimi organi med odvzemom prostosti (UL L 294, 6.11.2013, str. 1).

¹⁸ Direktiva (EU) 2016/343 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o krepitevi nekaterih vidikov domneve nedolžnosti in krepitevi pravice biti navzoč na sojenju v kazenskem postopku (UL L 65, 11.3.2016, str. 1).

¹⁹ Direktiva (EU) 2016/800 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2016 o procesnih jamstvih za otroke, ki so osumljene ali obdolžene osebe v kazenskem postopku (UL L 132, 21.5.2016, str. 1).

²⁰ Direktiva (EU) 2016/1919 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. oktobra 2016 o brezplačni pravni pomoči za osumljene in obdolžene osebe v kazenskem postopku ter za zahtevane osebe v postopku na podlagi evropskega naloga za prijetje (UL L 297, 4.11.2016, str. 1).

- (8) Natančen cilj te direktive je omogočiti Uniji, da uresniči cilj izboljšanja varnosti v cestnem prometu po vsej Uniji. Kot je razsodilo Sodišče, so ukrepi za izboljšanje varnosti v cestnem prometu del prometne politike in se lahko sprejmejo na podlagi člena 91(1), točka (c), Pogodbe²¹, ker spadajo pod pojem „ukrepi za izboljšanje varnosti prometa“ v smislu navedene določbe²².
- (9) Prepovedi vožnje zaradi vozniških prekrškov, ki spadajo na področje uporabe te direktive, lahko vključujejo odvzem, omejitev ali začasni odvzem vozniškega dovoljenja ali pravice do vožnje storilcu prekrška. Zato bi bilo treba izvajanje prepovedi vožnje v Uniji doseči z uporabo teh ukrepov s strani države članice, ki je izdala vozniško dovoljenje.
- (10) Ker so vožnja pod vplivom alkohola (tj. vožnja s stopnjo alkohola v krvi, ki presega najvišjo zakonsko dovoljeno vrednost), prekoračitev dovoljene hitrosti (tj. prekoračitev omejitev hitrosti, ki veljajo za zadevno cesto ali vrsto vozila) in vožnja pod vplivom mamil glavni vzroki prometnih nesreč in smrtnih žrtev v Uniji, bi bilo treba zagotoviti največjo možno skrbnost v primerih, povezanih z navedenimi prekrški, ki bi jih bilo zato treba za namene te direktive obravnavati kot „vozniške prekrške“. Poleg tega bi bilo treba cestnoprometne prekrške, ki povzročijo smrt ali hudo telesno poškodbo žrtve, glede na njihovo resnost tudi šteti za vozniške prekrške, ki spadajo na področje uporabe te direktive. Za prepoved vožnje je potrebna natančna identifikacija voznika, ki je storil vozniški prekršek, ki spada na področje uporabe te direktive, in o njej ne bi smeli odločati na podlagi objektivne odgovornosti, kot je dejstvo, da je imetnik vozila.

²¹ UL C 202, 7.6.2016.

²² Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 6. maja 2014, Komisija/Parlament in Svet, C-43/12, EU:C:2014:298, točka 43.

- (10a) Ta direktiva ne zajema nacionalnih sistemov kazenskih točk, v skladu s katerimi imetnik vozniškega dovoljenja izgubi ali zbere točke v povezavi s storitvijo nekaterih prekrškov. O prepovedih vožnje bi bilo treba državo članico izdajateljico v skladu z določbami te direktive uradno obvestiti le, če so bile izrečene zaradi storitve vozniškega prekrška, kot je opredeljen v tej direktivi.
- (11) Prepovedi vožnje, ki jih država članica izreče osebi, katere vozniško dovoljenje je izdala druga država članica, bi morale učinkovati na celotnem ozemlju Unije pod podobnimi pogoji kot prepovedi vožnje, ki veljajo za osebe z voznškimi dovoljenji, izdanimi v zadevni državi članici. Države članice bi morale imeti tudi zaradi načela postopkovne avtonomije možnost, da se same odločijo, kako bodo najbolje dosegle ta rezultat v skladu s svojim nacionalnim pravom.
- (12) Država članica, ki je izrekla prepoved vožnje (v nadaljnjem besedilu: država članica prekrška), bi morala brez nepotrebnega odlašanja uradno obvestiti državo članico, ki je izdala vozniško dovoljenje zadevne osebe (v nadaljnjem besedilu: država članica izdajateljica), o vsaki prepovedi vožnje, ki je bila taki osebi izrečena za najmanj tri mesece in za katero je v trenutku uradnega obvestila preostalo obdobje začasnega odvzema ali omejitve, ki ga je treba odslužiti na podlagi prepovedi vožnje, daljše od enega meseca, da se sprožijo postopki, potrebni za zagotovitev izvajanja prepovedi vožnje v državi članici izdajateljici. Takšno uradno obvestilo bi bilo treba poslati v elektronski obliki s standardnim potrdilom, da se zagotovi nemotena, zanesljiva in učinkovita izmenjava informacij med državami članicami.

- (13) Standardno potrdilo bi moralo vsebovati minimalni nabor podatkov, ki omogočajo pravilno izvajanje te direktive, zlasti organ države članice prekrška, ki je izrekel prepoved vožnje, storjeni vozniški prekršek, posledično prepoved vožnje in zadevno osebo. V ta namen bi morala Komisija posodobiti kode iz Priloge I, del E, na podlagi delegiranega akta iz te direktive, da bi bile na voljo precej pred datumom prenosa te direktive. Z navedbo zgolj teh informacij lahko standardno potrdilo zagotavlja učinkovitost, ne da bi države članice zavezovale k izmenjavi nesorazmerne ali prekomerne količine informacij.
- (13a) Tako potrdilo bi bilo treba prevesti tudi v uradni jezik države članice izdajateljice ali v kateri koli drug jezik, ki ga sprejema država članica izdajateljica, da se zagotovi hitra obdelava s strani naslovnika.
- (14) Izrek prepovedi vožnje zaradi nezakonitega ravnanja prispeva k zagotavljanju visoke ravni varnosti v cestnem prometu v Uniji. Na podlagi načela vzajemnega priznavanja vozniških dovoljenj, izdanih v državah članicah, vse druge države članice samodejno izvršijo ukrepe v zvezi z odvzemom, razveljavitvijo, začasnim odvzemom ali omejitvijo vozniškega dovoljenja, ki ga je izdala država članica izdajateljica, saj storilec ne more predložiti veljavnega dokumenta, s katerim bi dokazal svoje vozniške pravice. Zato bi morala država članica izdajateljica po uradnem obvestilu o izrečni prepovedi vožnje sprejeti ustrezne ukrepe za izvajanje prepovedi vožnje, razen če se uporablja ali uveljavlja razlog za izvzetje.

- (15) Ukrep, ki ga sprejme država članica izdajateljica, bi se moral razlikovati glede na specifično naravo prepovedi vožnje. Ker imajo odvzem, začasni odvzem ali omejitev vozniskega dovoljenja ali pravice do vožnje nujno različne posledice, je treba za njihovo uveljavitev v skladu s pristojnostmi zadevnih držav članic izvajati različne postopke. Zlasti kar zadeva odvzem, bi morala imeti zadevna oseba možnost, da ponovno pridobi pravico do vožnje ali voznisko dovoljenje ali vloži zahtevek za novo dovoljenje v skladu z določbami [NOVE DIREKTIVE O VOZNIŠKIH DOVOLJENJIH]. Kadar država članica izdajateljica ne predvideva možnosti odvzema, bi morala začasno odvzeti voznisko dovoljenje, oceniti sposobnost ali usposobljenost voznika za vožnjo in na podlagi te ocene sprejeti vse ukrepe, ki se ji zdijo primerni. V zvezi z začasnim odvzemom ali omejitvijo bi bilo treba zagotoviti, da se ukrepi izvajajo samo v smislu trajanja, tudi če prepoved vožnje predvideva dopolnilne pogoje, saj je glavni cilj navedenih ukrepov zadevni osebi začasno ali delno preprečiti vožnjo in ne določiti, kako bi morala ponovno pridobiti pravico do vožnje v državi članici izdajateljici. Vendar to ne bi smelo posegati v pravico, da se oceni, ali oseba, za katero velja prepoved vožnje, ogroža varnost v cestnem prometu, in da se sprejmejo ukrepi v skladu s tako oceno.
- (15a) Kadar država članica izreče prepoved vožnje osebi, ki ima v njej običajno prebivališče, vendar je bilo njeno voznisko dovoljenje izdano v drugi državi članici, ima država članica prekrška pravico zamenjati voznisko dovoljenje za namen uporabe navedene prepovedi vožnje. Kadar država članica prekrška odvzame voznisko dovoljenje osebi, ki ima običajno prebivališče v državi članici, ki ni država članica izdajateljica, bi morala biti država članica običajnega prebivališča odgovorna za izdajo novega vozniskega dovoljenja, ob upoštevanju informacij, ki jih je država članica izdajateljica dala na voljo v omrežju EU za vozniska dovoljenja, kot je navedeno v [novi direktivi o vozniskih dovoljenjih].

- (16) Država članica prekrška bi morala imeti možnost, da v skladu s svojimi nacionalnimi predpisi in z učinki, omejenimi na njeno ozemlje, še naprej uporablja prepovedi vožnje in vse dopolnilne pogoje v zvezi z njimi, dokler jih zadevna oseba ne izpolni. Država članica prekrška lahko določi tudi zahteve v zvezi s potekom določenega obdobja, kot so obdobja prepovedi ponovne izdaje ali pridobitve novega vozniškega dovoljenja, ki se ne bi smela šteti za dopolnilne pogoje v smislu te direktive. V takem obdobju prepovedi se lahko država članica prekrška odloči, da ne bo priznala vozniškega dovoljenja, ki je bilo ponovno izdano ali na novo pridobljeno v državi članici izdajateljici. Vendar bi morala država članica prekrška po izteku takega obdobja prepovedi priznati vozniško dovoljenje, ki ga je izdala država članica izdajateljica, tudi če je bilo izdano v tem obdobju.
- (16a) Ta direktiva ne bi smela posegati v določbe [NOVE direktive o vozniških dovoljenjih], v katerih je navedeno, da je treba vozniško dovoljenje šteti za omejeno, začasno odvzeto, odvzeto ali razveljavljeno, dokler zadevna oseba ne izpolnjuje vseh pogojev, ki jih je določila država članica izdajateljica in ki jih mora ta oseba izpolnjevati, da bi lahko ponovno pridobila vozniško dovoljenje ali vložila zahtevek za novo vozniško dovoljenje. Če se vozniško dovoljenje pomotoma izda kandidatu, ki še ne izpolnjuje takih pogojev, bi morale imeti države članice možnost, da njegovo priznanje zavrnejo tudi po koncu obdobja prepovedi.
- (17) Če je država članica izdajateljica sprejela ukrepe za izvajanje prepovedi vožnje in je nato ponovno ocenila, ali je zadevna oseba primerna za ponovno pridobitev vozniškega dovoljenja ali pravice do vožnje, bi bilo treba to oceno priznati po vsej Uniji in torej tudi v državi članici prekrška, če je ustrezno, po preteku določenega obdobja, ki ga je država članica prekrška določila v okviru prepovedi vožnje.
- (18) Ukrepi, ki jih sprejme država članica izdajateljica, bi morali biti namenjeni zagotovitvi izvajanja prepovedi vožnje in ne bi smeli zahtevati nove ocene dejstev, na podlagi katerih je bila izrečena prepoved vožnje.

- (18a) Da bi zagotovili, da izvajanje prepovedi vožnje ni v nasprotju z načelom sorazmernosti, temeljnimi pravicami ali izjemami, določenimi v pravu države članice izdajateljice, je primerno določiti nekatere razloge, na podlagi katerih je država članica izdajateljica oproščena obveznosti sprejetja ukrepov. Države članice se lahko v zvezi z razlogi za izvzetje, ki niso obvezni, odločijo, da bi moral take razloge sistematično ocenjevati pristojni organ ali da bi jih bilo treba ocenjevati le, če obstaja utemeljen razlog za domnevo, da bi lahko bili uporabljeni. V vsakem primeru bi morala imeti oseba, ki jo zadeva prepoved vožnje, vedno možnost, da zahteva pravno sredstvo v zvezi z oceno in uporabo razlogov za izvzetje s strani države članice izdajateljice v skladu z njenim nacionalnim pravom.
- (19) Zaradi varnosti v cestnem prometu ter za zagotovitev pravne varnosti za zadevno osebo in državo članico prekrška bi morala država članica izdajateljica izvesti prepoved vožnje ali uporabiti razlog za izvzetje brez nepotrebnega odlašanja, vsekakor pa v rokih, če obstajajo, ki so v skladu z nacionalnimi pravili predpisani za izrek prepovedi vožnje. Država članica izdajateljica bi morala državo članico prekrška obvestiti o obdobju in razlogu za zamudo.
- (20) Za pravilno izvajanje te direktive je potrebno tesno, hitro in učinkovito komuniciranje med vključenimi pristojnimi nacionalnimi organi. Vsa komunikacija med državo članico prekrška in državo članico izdajateljico za namene izvajanja prepovedi vožnje bi morala potekati prek omrežja EU za vozniška dovoljenja, kot je navedeno v [novi direktivi o vozniških dovoljenjih]. Pristojni nacionalni organi držav članic bi se zato morali posvetovati med seboj, kadarkoli je potrebno. Poleg tega bi si morali država članica izdajateljica in država članica prekrška v posebnih natančno opredeljenih primerih brez odlašanja posredovati pomembne informacije v zvezi z uporabo te direktive. To bi moralo veljati za sprejetje ukrepov za izvajanje prepovedi vožnje, odločitve, sprejete v zvezi z razlogi za izvzetje, konec prepovedi vožnje in vse okoliščine, ki vplivajo na prvotno izrečene prepovedi vožnje.

- (21) Ko je država članica izdajateljica uradno obveščena o prepovedi vožnje in jo izvaja, bi morala o tem brez odlašanja obvestiti zadevno osebo, da se omogoči uveljavljanje temeljnih pravic, kot sta pravica do izjave in pravica do izpodbijanja ukrepov, ki jih sprejme država izdajateljica, pred pristojnimi nacionalnimi sodišči.
- (22) Države članice bi morale zagotoviti, da so na voljo ustrezna pravna sredstva zoper ukrepe, sprejete na podlagi te direktive, ter da se informacije o takih pravnih sredstvih zagotovijo pravočasno in ko se ta pravna sredstva začnejo uporabljati, da se zagotovi njihovo učinkovito izvajanje. Vendar prepovedi vožnje, o kateri je odločila država članica prekrška, ni mogoče izpodbijati s tožbo, vloženo v državi članici izdajateljici.
- (23) Varstvo posameznikov pri obdelavi njihovih osebnih podatkov je temeljna pravica. V skladu s členom 8(1) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in členom 16(1) Pogodbe ima vsakdo pravico do varstva osebnih podatkov, ki se nanašajo nanj. Za obdelavo osebnih podatkov v okviru te direktive bi se morala uporabljati ustrezna zakonodaja Unije, in sicer Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta ter Direktiva (EU) 2016/680 Evropskega parlamenta in Sveta v skladu z njunim področjem uporabe.
- (24) V tej direktivi je določena pravna podlaga za izmenjavo osebnih podatkov za namene izvajanja prepovedi vožnje, ki jih izreče država članica, ki ni država članica izdajateljica. Ta pravna podlaga je v skladu s členom 6(1), točka (c), in, kadar je ustrezno, členom 10 Uredbe 2016/679 ter členom 8 Direktive 2016/680. Osebni podatki, ki se izmenjujejo z državo članico izdajateljico, bi morali biti omejeni na tisto, kar je potrebno za izpolnjevanje obveznosti iz te direktive.
- (25) Za zagotovitev nemotene, zanesljive in učinkovite izmenjave informacij bi morala vsaka država članica imenovati eno ali več nacionalnih kontaktnih točk za namene te direktive. Poleg tega bi morale države članice zagotoviti, da njihove nacionalne kontaktne točke sodelujejo z organi, pristojnimi za izvrševanje prepovedi vožnje, ki jih zajema ta direktiva, zlasti za zagotovitev pravočasne izmenjave vseh potrebnih informacij.

- (25a) Države članice lahko imenujejo eno ali več nacionalnih kontaktnih točk in pristojnih organov za opravljanje nalog, potrebnih za izvajanje te direktive, in določijo pravila za sodelovanje med temi nacionalnimi subjekti, da bi olajšale učinkovito izvajanje te direktive.
- (25b) Države članice bi morale zaradi učinkovitega izvrševanja zagotoviti, da pristojni organi preverijo pravico do vožnje, zlasti kadar obstaja dvom, ali za zadevnega voznika velja prepoved vožnje, ob upoštevanju primerov, ko vozniška dovoljenja niso bila fizično odvzeta.
- (26) Države članice bi morale redno zbirati statistične podatke o uporabi te direktive in jih pošiljati Komisiji, najprej štiri leta po začetku veljavnosti te direktive, nato pa vsakih pet let.
- (27) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te direktive bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila za določitev oblike in vsebine standardnega potrdila za uradno obveščanje o prepovedi vožnje. Namen izvedbenih aktov bi moral biti olajšati visoko stopnjo avtomatizacije pri obravnavi uradnega obvestila, ki jo izvede država članica izdajateljica. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta²³.

²³ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

- (28) Ker ciljev te direktive, tj. izvajanja odločb o prepovedi vožnje, ki so posledica vozniških prekrškov, ki spadajo na področje uporabe te direktive, s ciljem izboljšanja ravni varnosti v cestnem prometu po vsej Uniji, države članice ne morejo zadovoljivo doseči same, temveč se zaradi obsega in učinkov te direktive lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji²⁴. Ta direktiva v skladu z načelom sorazmernosti iz zadevnega člena ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.
- (29) [Novo direktivo o vozniških dovoljenjih] je zato treba ustrezno spremeniti.
- (30) V skladu s členom 42(1) Uredbe (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta²⁵ je bilo opravljeno posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov, ki je dal mnenje 14. junija 2023 –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

²⁴ UL C 202, 7.6.2016, str. 13.

²⁵ Uredba (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 45/2001 in Sklepa št. 1247/2002/ES (UL L 295, 21.11.2018, str. 39).

Člen 1

[NOVA DIREKTIVA O VOZNIŠKIH DOVOLJENJIH] se spremeni:

1. v členu 1(1) se doda točka (e):

„(e) obveščanju o prepovedi vožnje in izvajanju te prepovedi, izrečene zaradi storitve vozniškega prekrška iz člena 2, točka (12h), v državi članici, ki ni država članica izdajateljica ali država članica običajnega prebivališča.“;

2. v členu 2 se točka (12) spremeni:

„(12) „prepoved vožnje“ pomeni vsako odločitev pristojnega organa, ki ima za posledico odvzem, razveljavitev, omejitev ali začasni odvzem vozniškega dovoljenja ali pravice do vožnje voznika vozila na motorni pogon²⁶ in ki je postala izvršljiva, ne glede na to, ali je opredeljena kot upravni ali kazenski ukrep. Tak ukrep je lahko primarna, sekundarna ali dopolnilna sankcija ali varnostni ukrep,“;

3. v členu 2 se dodajo naslednje točke:

„(12a) „odvzem“ pomeni preklic vozniškega dovoljenja ali njegovega priznavanja ali pravice do vožnje, kot je opredeljeno v nacionalni zakonodaji države članice prekrška, ali, če je vozniško dovoljenje preklicano iz drugih razlogov, države članice, ki odvzame vozniško dovoljenje ali prekliče njegovo priznavanje;

(12b) „začasni odvzem“ pomeni začasno omejitev veljavnosti vozniškega dovoljenja ali njegovega priznavanja ali pravice do vožnje za določen čas oziroma za določen čas in dokler niso izpolnjeni dopolnilni pogoji, kot je opredeljeno v nacionalni zakonodaji države članice prekrška ali, če je veljavnost vozniškega dovoljenja začasno omejena iz drugih razlogov, države članice, ki začasno odvzame vozniško dovoljenje ali začasno prekliče njegovo priznavanje;

²⁶ Kot je opredeljeno v členu 2, točka 4, [NOVE DIREKTIVE O VOZNIŠKIH DOVOLJENJIH].

- (12c) „omejitev“ pomeni delno omejitev veljavnosti vozniškega dovoljenja ali njegovega priznavanja ali pravice do vožnje bodisi za določen čas ali dokler niso izpolnjeni dopolnilni pogoji oziroma za določen čas in dokler niso izpolnjeni dopolnilni pogoji, kot je opredeljeno v nacionalni zakonodaji države članice prekrška ali, če je veljavnost vozniškega dovoljenja delno omejena iz drugih razlogov, države članice, ki omeji vozniško dovoljenje ali njegovo priznavanje;
- (12d) „razveljavitev“ pomeni preklic veljavnosti vozniškega dovoljenja, njegovega priznavanja ali pravice do vožnje iz upravnih razlogov, kot je neizpolnjevanje meril za izdajo vozniškega dovoljenja ali pridobitev vozniškega dovoljenja z goljufivimi sredstvi, kot je opredeljeno v nacionalni zakonodaji države članice, ki razveljavlja vozniško dovoljenje ali njegovo priznavanje;
- (12e) „dopolnilni pogoji“ pomeni pogoje razen izteka določenega obdobja, ki jih oseba, na katero se nanaša prepoved vožnje, mora izpolniti ali jih lahko izpolnida bi ponovno pridobila ali olajšala ponovno pridobitev pravice do vožnje ali vozniškega dovoljenja;
- (12f) „država članica prekrška“ pomeni državo članico, v kateri je bil storjen prekršek;
- (12g) „država članica izdajateljica“ pomeni državo članico, ki je izdala vozniško dovoljenje;
- (12h) „vozniški prekršek“ pomeni naslednje prometne prekrške, povezane z varnostjo v cestnem prometu:
- (a) vožnjo pod vplivom alkohola, kot je opredeljena v členu 3, točka(g), Direktive (EU) 2015/413 Evropskega parlamenta in Sveta²⁷;
 - (b) prekoračitev dovoljene hitrosti, kot je opredeljena v členu 3, točka (d), Direktive (EU) 2015/413;
 - (c) vožnjo pod vplivom mamil, kot je opredeljena v členu 3, točka (h), Direktive (EU) 2015/413;
 - (d) ravnanje, s katerim so kršeni cestnoprometni predpisi in pri katerem je bila z vozilom na motorni pogon povzročena smrt ali huda telesna poškodba druge osebe, kot je opredeljeno v nacionalnem pravu države članice prekrška.“

²⁷ Direktiva (EU) 2015/413 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2015 o lažji čezmejni izmenjavi informacij o prometnih prekrških, povezanih z varnostjo v cestnem prometu (Besedilo velja za EGP) (UL L 68, 13.3.2015, str. 9).

4. Doda se člen 12a:

„Člen 12a

Dolžnost uradnega obveščanja o prepovedih vožnje

1. Potem ko država članica prekrška po potrebi preveri, ali običajno prebivališče osebe, na katero se nanaša prepoved vožnje, ni v državi članici prekrška, o tem brez nepotrebnega odlašanja uradno obvesti državo članico, ki je izdala prepoved vožnje, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:
 - (a) prepoved vožnje vključuje odvzem, začasni odvzem ali omejitev vozniškega dovoljenja ali pravice do vožnje;
 - (b) prepoved vožnje je bila izrečena zaradi storitve vozniškega prekrška iz člena 2(12h) v skladu z nacionalnimi pravili države članice prekrška;
 - (c) zoper prepoved vožnje v državi članici prekrška ni več mogoče vložiti pritožbe;
 - (d) v primeru, če se prepoved vožnje izreče za določen čas, to obdobje traja najmanj tri mesece;
 - (e) ob izdaji uradnega obvestila je preostalo obdobje začasnega odvzema ali omejitve, ki ga je treba odslužiti na podlagi prepovedi vožnje, daljše od enega meseca;
 - (f) zadevna oseba nima običajnega prebivališča v državi članici prekrška in nima vozniškega dovoljenja, ki ga je izdala država članica prekrška, ter
 - (g) oseba, na katero se nanaša prepoved vožnje, je bila identificirana kot voznik, ki je storil prometni prekršek iz člena 2(12h).
2. Uradno obvestilo iz odstavka 1 se izda v skladu s postopkom iz odstavka 3.

3. Pristojni organ države članice prekrška izpolni, podpiše in posreduje standardno potrdilo o prepovedi pristojnemu organu države članice izdajateljice v skladu s členom 19(3a) te direktive. Pristojni organ države članice prekrška pristojnemu organu države članice izdajateljice posreduje tudi odločbo o prepovedi vožnje in vozniško dovoljenje osebe, na katero se nanaša prepoved vožnje, če je bilo to zaseženo.
4. Standardno potrdilo o prepovedi se pošlje v elektronski obliki. Potrdilo vsebuje vsaj naslednje strukturirane informacije:
 - (a) naziv in naslov pristojnega organa, ki je izrekel prepoved vožnje v državi članici prekrška;
 - (b) vrsto vozniškega prekrška iz člena 2(12h);
 - (bb) opis dejstev, na podlagi katerih je bila izrečena prepoved vožnje, vključno z veljavnimi pravnimi določbami v državi članici prekrška;
 - (bbb) po potrebi metodo, na podlagi katere je bil ugotovljen vozniški prekršek iz člena 2(12h), in rezultate zadevnih meritev v času prekrška;
 - (c) naslednje podatke v zvezi z osebo, na katero se nanaša prepoved vožnje: njeno ime; naslov, ki ga država članica prekrška uporablja za komunikacijo; številko njenega vozniškega dovoljenja; po potrebi številke nacionalnih identifikacijskih dokumentov; številko voznika, če je na voljo;
 - (d) natančno področje uporabe, vsebino in trajanje prepovedi vožnje, po potrebi vključno z datumom začetka postopka prepovedi, datumom prenehanja veljavnosti začasne prekinitve ali omejitve, kodami iz Priloge I, del E, ter vsemi dopolnilnimi pogoji, ki jih določijo države članice prekrška;

- (e) po potrebi obdobje (v dnevih) prepovedi vožnje, ki jo je izrekla država članica prekrška, ki je bilo že odsluženo v navedeni državi članici;
- (f) po potrebi vsako obdobje prepovedi ponovne izdaje ali pridobitve novega vozniškega dovoljenja, ki se uporablja v državi članici prekrška;
- (g) obvestilo o tem, ali je bila zadevna oseba uradno obveščena o prepovedi vožnje v državi članici prekrška, ali se je zadevna oseba pritožila na odločbo v državi članici prekrška in ali je bila zadevna oseba zastopana v postopku.

5. Komisija vsaj šest mesecev pred datumom prenosa z izvedbenim aktom določi:

- (a) obliko in vsebino standardnega potrdila o prepovedi za uradno obvestilo o prepovedi vožnje iz tega člena ter
- (b) obliko informacij iz členov 12e in 12f.

Navedeni izvedbeni akt se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 22(2).“;

4a. doda se člen 12aa:

„Člen 12aa

Specifikacije v zvezi z jezikom standardnega potrdila o prepovedi vožnje

1. Standardno potrdilo o prepovedi iz člena 12a(4) se pošlje v katerem koli uradnem jeziku EU države članice izdajateljice ali v katerem koli drugem uradnem jeziku EU, ki ga je država članica izdajateljica sprejela v skladu z odstavkom 2.

2. Vsaka država članica lahko v izjavi, s katero uradno obvesti Komisijo, kadar koli navede, da bo sprejela standardna potrdila o prepovedi v enem ali več uradnih jezikih Unije. Tako izjavo lahko kadar koli spremeni ali prekliče. Komisija da te informacije na voljo vsem državam članicam, tudi v omrežju EU za vozniška dovoljenja iz člena 19(1), da se državam članicam olajša uradno obveščanje.
 3. Država članica prekrška odločbe o prepovedi vožnje ni dolžna prevesti.“;
5. doda se člen 12b:

„Člen 12b

Obveznost države članice izdajateljice, da izvaja prepoved vožnje, ki jo je izrekla država članica prekrška

1. Država članica izdajateljica zagotovi, da so njeni pristojni organi pooblaščen za izvajanje odvzema, omejitve ali začasnega odvzema vozniškega dovoljenja na podlagi prepovedi vožnje, o kateri so bili obveščeni v skladu s členom 12a.
 2. Brez poseganja v razloge za izvzetja iz člena 12d država članica izdajateljica zagotovi, da v primerih, ko njeni pristojni organi prejmejo standardno potrdilo o prepovedi vožnje v skladu s členom 12a, ti organi po postopku iz člena 12c vozniško dovoljenje odvzamejo, začasno odvzamejo ali omejijo.“;
6. doda se člen 12c:

„Člen 12c

Izvajanje prepovedi vožnje, o kateri je bila obveščena država članica izdajateljica

1. Če prepoved vožnje vključuje odvzem v državi članici prekrška, ukrepi države članice izdajateljice izpolnjujejo naslednje pogoje:

(a) država članica izdajateljica bodisi:

- i. zadevni osebi odvzame vozniško dovoljenje ali,
- ii. kadar odvzem v državi članici izdajateljici ni predviden, začasno odvzame vozniško dovoljenje za obdobje, določeno v nacionalnem pravu države članice izdajateljice za isti vozniški prekršek iz člena 2(12h), oceni sposobnost ali usposobljenost voznika za vožnjo in sprejme vse ukrepe, ki na podlagi te ocene štejejo za ustrezne.

Država članica izdajateljica evidentira odvzem ali začasni odvzem v svojem nacionalnem sistemu in te informacije izmenja v skladu s členom 19(3a) te direktive;

(b) v primeru odvzema lahko zadevna oseba ponovno pridobi pravico do vožnje ali vozniško dovoljenje ali vloži zahtevek za novo vozniško dovoljenje v skladu s členi 10, 13 in 17;

(c) država članica izdajateljica upošteva – če je združljivo z njeno nacionalno zakonodajo – dopolnilne pogoje, ki jih mora zadevna oseba izpolniti in ki so že bili izpolnjeni v državi članici prekrška.

2. Kadar prepoved vožnje vključuje začasni odvzem ali omejitev, ukrepi države članice izdajateljice izpolnjujejo naslednje pogoje:

(a) država članica izdajateljica začasno odvzame vozniško dovoljenje ali omeji veljavnost vozniškega dovoljenja osebe, za katero je bil izrečen začasni odvzem ali omejitev, do datuma, ko začasni odvzem ali omejitev, ki ju je izrekla država članica prekrška in v zvezi s tem izdala uradno obvestilo, prenehata veljati, ali do datuma, ki ustreza trajanju, ki ga država članica izdajateljica uporablja za isti prekršek, če je krajše od trajanja, ki ga je določila država članica prekrška. Država članica izdajateljica sprejeti ukrep evidentira v nacionalnem registru voznških dovoljenj in informacije izmenja v skladu s členom 19(3a);

- (b) kadar je začasni odvzem, ki ga je izrekla država članica prekrška in o njem izdala uradno obvestilo, pogojen s potekom določenega časa in izpolnitvijo dopolnilnih pogojev, država članica izdajateljica upošteva le določeno časovno obdobje;
 - (c) kadar država članica prekrška izreče omejitev in o njej izda uradno obvestilo, se ta omejitev upošteva, če je glede na svojo naravo združljiva z zakonodajo države članice izdajateljice.
3. Brez poseganja v razlog za izvzetje iz člena 12d(1), točka (a), državo članico izdajateljico pri sprejemanju ukrepov na podlagi tega člena zavezujejo informacije in dejstva, ki jih zagotovi država članica prekrška v skladu s členom 12a, in se nanje opira.
4. Država članica izdajateljica sprejme ukrepe iz tega člena ali odločitev, da se razlog za izvzetje na podlagi člena 12d uporabi brez nepotrebnega odlašanja, vsekakor pa v rokih, če obstajajo, ki so v skladu z nacionalnimi pravili predpisani za izrek prepovedi vožnje.
5. Nobena določba te direktive državi članici prekrška ne preprečuje, da:
- (a) izreče prepoved vožnje na svojem ozemlju za celotno obdobje trajanja, in sicer v skladu z nacionalnimi predpisi in pod pogojem, da so izpolnjeni pogoji iz drugega in tretjega pododstavka, ter
 - (b) ne prizna ponovno izdanega ali na novo pridobljenega vozniškega dovoljenja za čas trajanja prepovedi ponovne izdaje ali pridobitve novega vozniškega dovoljenja, ki se uporablja v državi članici prekrška.

Kadar je država članica izdajateljica v skladu s členom 12a uradno obveščena o prepovedi vožnje, ki vsebuje dopolnilne pogoje, lahko država članica prekrška na svojem ozemlju še naprej uporablja prepoved vožnje, dokler zadevna oseba ne izpolni navedenih pogojev. Država članica prekrška v omrežju EU za vozniška dovoljenja navede, kdaj je zadevna oseba izpolnila dopolnilne pogoje.

V vsakem primeru se šteje, da so dopolnilni pogoji, povezani s prepovedjo vožnje, o kateri je bilo izdano uradno obvestilo v skladu s členom 12a, izpolnjeni v državi članici prekrška, če je država članica izdajateljica pozitivno ocenila, da zadevna oseba izpolnjuje pogoje, ki se v državi članici izdajateljici uporabljajo za ponovno pridobitev pravice do vožnje ali vozniškega dovoljenja ali za vložitev zahtevka za novo dovoljenje. Država članica izdajateljica v omrežju EU za vozniška dovoljenja navede, kdaj je zadevna oseba izpolnila dopolnilne pogoje.

6. Nobena določba te direktive državi članici izdajateljici ne preprečuje, da oceni sposobnost in usposobljenost imetnika vozniškega dovoljenja za vožnjo in na podlagi te ocene sprejme kakršne koli ukrepe, ki se zdijo primerni v skladu z njenim nacionalnim pravom, tudi ob upoštevanju ukrepov, ki jih je sprejela država članica prekrška, če obstaja razlog za domnevo, da sposobnost ali usposobljenost imetnika vozniškega dovoljenja ogroža varnost v cestnem prometu.“;

7. doda se člen 12d:

„Člen 12d

Razlogi za izvzetje

1. Država članica izdajateljica ne sprejme ukrepov iz členov 12c(1) in 12c(2), kadar:
 - (a) je potrdilo iz člena 12a nepopolno ali očitno nepravilno ter niso predložene manjkajoče in pravilne informacije v skladu z odstavkom 3 tega člena;
 - (b) se na podlagi informacij, prejetih od države članice prekrška v skladu s členom 12e(2), točka (b), ugotovi, da je prepoved vožnje v državi članici prekrška že prenehala na datum, ko bi država članica izdajateljica sprejela ukrepe iz členov 12c(1) ali 12c(2).

2. Država članica izdajateljica lahko v skladu s svojim nacionalnim pravom uporabi tudi naslednje razloge za izvzetje:
- (a) prepoved vožnje se nanaša na vozniški prekršek iz člena 2(12h), ki na podlagi informacij, uradno sporočenih na podlagi člena 12a, na podlagi prava države članice izdajateljice ne bi bil kaznovan s prepovedjo vožnje;
 - (b) prepoved vožnje je bila izrečena le zaradi prekoračitve dovoljene hitrosti, pri čemer so bile omejitve hitrosti, ki veljajo v državi članici prekrška, presežene za manj kot 30 km/h na cestah v mestih in manj kot 50 km/h na cestah zunaj mest;
 - (c) prepoved vožnje je zastarala v skladu z zakonodajo države članice izdajateljice;
 - (d) na podlagi prava države članice izdajateljice obstaja privilegij ali imuniteta, ki preprečuje izvršitev prepovedi vožnje;
 - (e) obstajajo utemeljeni razlogi za domnevo, da bi lahko bile kršene temeljne pravice ali temeljna pravna načela iz Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, ali
 - (f) za vozniško dovoljenje, na katero se nanaša uradno obvestilo, že veljajo ukrepi iz členov 12c(1) ali 12c(2), sprejeti na podlagi predhodnega uradnega obvestila, ki imajo daljši čas trajanja.
3. Država članica izdajateljica lahko zahteva vse potrebne informacije za preučitev, ali naj se uporabi razlog za izvzetje iz tega odstavka. Država članica prekrška brez odlašanja zagotovi zahtevane informacije in lahko predloži vse dodatne informacije ali pripombe, ki se ji zdijo pomembne.

Informacije, predložene na podlagi tega odstavka, ne vključujejo osebnih podatkov, razen tistih, ki so nujno potrebni za uporabo odstavkov 1 in 2, pri čemer se uporabljajo izključno za uporabo navedenih odstavkov.“;

8. doda se člen 12e:

„Člen 12e

Informacije, ki se izmenjujejo med državami članicami pri izvajanju prepovedi vožnje, ki jo izreče država članica, ki ni država članica izdajateljica

1. Pristojni organ države članice izdajateljice pristojnemu organu države članice prekrška v skladu s členom 19(3a) na strukturiran način in v digitalni obliki brez odlašanja sporoči ukrepe, sprejete na podlagi člena 12c, ali odločitev o uporabi razloga za izvzetje na podlagi člena 12d skupaj z razlogi za odločitev.
2. Pristojni organ države članice prekrška po potrebi brez odlašanja obvesti pristojni organ države članice izdajateljice o:
 - (a) vseh okoliščinah, ki vplivajo na odločbo o prepovedi vožnje;
 - (b) prenehanju prepovedi vožnje v državi članici prekrška.“;

9. doda se člen 12f:

„Člen 12f

Informacije, ki jih je treba zagotoviti osebi, na katero se nanaša prepoved vožnje, ki jo naloži država članica, ki ni država članica izdajateljica, in pravna sredstva, ki so na voljo tej osebi

1. Država članica izdajateljica po prejemu uradnega obvestila iz člena 12a oziroma po sprejetju ukrepov iz členov 12c(1) in 12c(2) brez odlašanja obvesti zadevno osebo v skladu s postopki, določenimi v nacionalnem pravu.
2. Informacije, ki jih je treba zagotoviti v skladu z odstavkom 1, vsebujejo vsaj:

- (a) v primeru, da se informacije posredujejo po prejemu uradnega obvestila iz člena 12a(1):
 - i. imena organov, pristojnih za izvrševanje prepovedi vožnje v državi članici izdajateljici in državi članici prekrška, ter
 - ii. pravna sredstva, ki so na voljo na podlagi prava države članice izdajateljice, vključno s pravico do izjave;
 - (b) v primeru, da se informacije zagotovijo po sprejetju ukrepov na podlagi člena 12c(1) in 12c(2):
 - i. podrobnosti o ukrepih, ki jih je sprejela država članica izdajateljica;
 - ii. pravna sredstva za izpodbijanje sprejetih ukrepov, ki so na voljo na podlagi prava države članice izdajateljice;
 - iii. informacije o postopku, ki se uporabi za ponovno pridobitev voziškega dovoljenja.
3. Države članice zagotovijo ustrezna pravna sredstva zoper odločitve ali ukrepe, sprejete na podlagi člena 12a do člena 12f te direktive, zlasti v zvezi s pravnimi sredstvi zoper neuporabo razloga za izvzetje. Sprejmejo ustrezne ukrepe za zagotovitev, da so informacije o takih pravnih sredstvih na voljo pravočasno za njihovo učinkovito uveljavljanje.
4. Prepoved vožnje, o kateri je bilo poslano uradno obvestilo na podlagi člena 12a, se lahko izpodbija le s tožbo, vloženo v državi članici prekrška.
5. Država članica prekrška in država članica izdajateljica se medsebojno obvestita o pravnih sredstvih, ki se uporabljajo zoper odločitve ali ukrepe, sprejete na podlagi člena 12a do člena 12f te direktive. Država članica prekrška državi članici izdajateljici na njeno zahtevo zagotovi vse potrebne informacije za namene odstavka 3.“;

10. v členu 19(2) se črta točka (e);

11. v členu 19 se doda naslednji odstavek:

„3a. Vsa komunikacija med državami članicami na podlagi členov 12a do 12f te direktive poteka prek omrežja EU za vozniška dovoljenja iz odstavka 1. V ta namen države članiceodobrijo dostop do omrežja EU za vozniška dovoljenja iz odstavka 1 nacionalnim kontaktnim točkam, imenovanim za namene navedenih določb.

Države članice zagotovijo, da njihove nacionalne kontaktne točke sodelujejo z organi, pristojnimi za izvrševanje prepovedi vožnje, izrečenih zaradi storitve vozniških prekrškov iz člena 2(12h).“;

12. v členu 20 se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu do [začetek veljavnosti + 5 let] in nato vsakih pet let predloži poročilo o izvajanju te direktive v državah članicah, vključno z njenim vplivom na varnost v cestnem prometu. Vporočilu se oceni tudi možnost nadaljnje razširitve uporabe členov 12a do 12f te direktive na prepovedi vožnje, ki so posledica vozniških prekrškov, ki niso navedeni v členu 2(12h), ali na prepovedi vožnje, izrečene v zvezi s prekrški, ki jih je večkrat storila ista oseba, in nadaljnjega olajšanja izvajanja prepovedi vožnje, izrečene v državah članicah, ki niso država članica izdajateljica ali država članica običajnega prebivališča. Poročilu se po potrebi priloži predlog Evropskemu parlamentu in Svetu za nadaljnjo revizijo te direktive.“;

13. v členu 20 se za prvim odstavkom vstavi naslednji odstavek:

„2. Države članice do [začetek veljavnosti + 4 leta] in nato vsakih pet let v okviru informacij iz odstavka 1, prvi pododstavek, Komisijo na podlagi podatkov, zbranih za vsako koledarsko leto, obvestijo o:

- (a) številu uradnih obvestil, prejetih na podlagi člena 12a(1), ločenih po državi članici prekrška;

- (b) številu sklicevanj na razlog za izvzetje, vključno z razlogi za uporabljeno izvzetje, ločenih po državi članici, ki pošlje uradno obvestilo, ter
- (c) vseh koristnih informacijah v zvezi s pravilnim delovanjem in učinkovitostjo te direktive.“

Člen 2

Prenos

1. Države članice uveljavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo v treh letih po začetku veljavnosti te direktive. Komisiji takoj sporočijo besedilo teh predpisov.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisiji do [DD. MM. LLLL] sporočijo besedilo temeljnih predpisov nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 3

Začetek veljavnosti in uporaba

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v Uradnem listu Evropske unije.

Člen 4
Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju,

Za Evropski parlament
predsednica

Za Svet
predsednik/predsednica
